

Sygn. akt I (...) upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Julita Preis

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Beska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 lutego 2017 roku w C.

sprawy z powództwa U. (...) z siedzibą w W.

przeciwko B. C.

o zapłatę

orzeka :

I. Zasądza od pozwanej B. C. na rzecz powoda U. (...) w W. kwotę 1346,82 zł (jeden tysiąc trzysta czterdzieści sześć złotych osiemdziesiąt dwa grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 lutego 2016 r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 679,07 zł (sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych siedem groszy) z tytułu kosztów procesu.

I (...) upr

UZASADNIENIE

Powód U. (...) w W. w pozwie wniesionym dnia 18 lutego 2016 r. skierowanym przeciwko pozwanej B. C. domagał się zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kwoty 1751,52 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie umownymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wskazał, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną w dniu 20 sierpnia 2012 r. z (...) S.A. umowy nr (...), z której warunków strona pozwana nie wywiązała się w ustalonym terminie. W dniu 25 czerwca 2015 r. wierzyciel (...) S.A. dokonał przelewu przysługującej mu od strony pozwanej wierzytelności na rzecz powoda. Zbycie wierzytelności nastąpiło zgodnie z art. 509 k.c. oraz w oparciu o ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych. Tym samym powód uzyskał legitymację procesową czynną. Strona powodowa wystosowała do strony pozwanej wezwanie do zapłaty, podejmując próbę polubownego odzyskania należnej mu od strony pozwanej kwoty, jednakże próba ta okazała się bezskuteczna. Konsekwencją powyższego strona powodowa zmuszona jest dochodzić swoich roszczeń na drodze postępowania sądowego. Powód podał nr PESEL strony pozwanej B. C. PESEL: (...), wskazując, że powyższe dane w sposób dostateczny wskazują kogo strona powodowa ma zamiar pozwać, ponadto już sam nr PESEL identyfikuje daną osobę (tak też SN w wyroku z

dnia 27.05.2010 r., sygn. akt III CSK 248/09, LEX nr 84096). Z uwagi na powyższe zdaniem powoda kwestia zmiany nazwiska przez stronę pozwaną nie stoi na przeszkodzie wydania orzeczenia w sprawie.

Powód wskazał, że w dniu sporządzenia pozwu tj. w dniu 14.01.2016 r., zobowiązanie strony pozwanej przedstawiało się następująco: 1 346,82 zł - kwota niespłaconego kapitału, 120,46 zł - kwota odsetek, 284,24 zł - koszty dochodzenia roszczenia naliczone przez cedenta. Nadto powód domaga się zasądzenia od pozwanej odsetek ustawowych za opóźnienie zgodnie z treścią znowelizowanego ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1830) art. 481 kc, obliczonych zgodnie z treścią art. 481 § 2 kc w brzmieniu nadanym art. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 9 października 2015 r. (Dz.U.2015.1830). Powód wskazał też, że przedkłada odpis z załącznika stanowiącego integralną część umowy cesji z dnia 25.06.2015 r.. Załącznik przedstawia wierzytelność przelaną na stronę powodową, dochodzoną przedmiotowym pozwem od strony pozwanej. Powód wyjaśnił znaczenie poszczególnych rubryk w załączniku do umowy cesji: N. - imię, S. - nazwisko, C. I. oraz A. I. stanowią dane informatyczne nadane przez wierzyciela pierwotnego, rubryka A. B. przedstawia kwotę wierzytelności przelanej na stronę powodową, R. dokument id - numer dokumentu potwierdzającego powstanie wierzytelności. Powód oświadcza, iż pole I. unit price - wskazujące kwotę uiszczoną tytułem ceny za dochodzoną w niniejszym postępowaniu wierzytelność pozostawił puste ponieważ informacja ta stanowi tajemnicę handlową obu podmiotów uczestniczących w umowie cesji wierzytelności.

Powód wnosił o rozpoznanie sprawy w postępowaniu upominawczym. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą I (...). Zarządzeniem z dnia 20 września 2016 r. Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i sprawę skierował do rozpoznania w trybie postępowania uproszczonego. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą I (...).

Pozwana B. C. w odpowiedzi na pozew podniosła zarzut braku wykazania istnienia roszczenia - zarówno w zakresie należności głównej, jak i w zakresie należności ubocznych, podniosła zarzut niewykazania przejścia wierzytelności dochodzonej pozwem na stronę powodową i w konsekwencji brak legitymacji procesowej czynnej strony powodowej oraz podniosła w pierwszej kolejności zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i o obciążenie strony powodowej kosztami procesu według norm przepisanych oraz dodatkowo kosztem wysłania odpowiedzi na pozew listem poleconym za cenę 8,40 zł.

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwana wskazała, że strona powodowa nie udowodniła zasadności zgłoszonych pretensji. Strona powodowa nie wykazała, że nabyła roszczenie przeciwko stronie pozwanej. Z fragmentów umowy cesji złożonych do akt nie wynika bowiem, że jej przedmiotem była wierzytelność przeciwko stronie pozwanej. Brak jest także dowodu przelewu wierzytelności pomiędzy (...) S.A., a (...). Jakakolwiek weryfikacja roszczenia, zarówno co do zasady, jak i wysokości jest niemożliwa. A zgodnie z obecnie obowiązującym przepisem art. 207 § 4 kpc strona powodowa winna już w pozwie wskazać wszystkie wnioski dowodowe, twierdzenia, zarzuty pod rygorem ich utraty na późniejszym etapie postępowania. Pozwana wskazała, że przede wszystkim jednak uzasadniony jest podniesiony zarzut przedawnienia. Przedmiotowa umowa została bowiem zawarta w 2012 r. Strona powodowa nie przedłożyła żadnego dokumentu świadczącego o tym, że doszło do przerwania biegu przedawnienia roszczenia.

Nadto z dokumentów załączonych do pozwu nie wynika jak została wyliczona kwota roszczenia głównego, kwota odsetek (od jakich kwot i za jaki okres były naliczane odsetki i według jakiej stopy procentowej) oraz dodatkowych kosztów. W myśl art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strona powodowa nie wskazała także od kiedy dana wierzytelność jest wymagalna. Pozwana podniosła, że strona powodowa jest przedsiębiorcą, zgodnie z ugruntowanym w tym zakresie orzecznictwem termin przedawnienia roszczenia w takim przypadku określa art. 118 kc.

W piśmie procesowym z dnia 10 grudnia 2016 r. pełnomocnik pozwanej wskazał, że prawidłowe nazwisko pozwanej brzmi : C..

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 20 sierpnia 2012 r. doszło do zawarcia pomiędzy B. C., PESEL (...) (Pożyczkobiorcą) a (...) S.A. w W. (Pożyczkodawcą) umowy pożyczki pieniężnej nr (...). Czas obowiązywania umowy określono na 60 tygodni od dnia zawarcia umowy. Na podstawie tejże umowy Pożyczkodawca udzielił Pożyczkobiorcy pożyczki na następujących warunkach: kwota do wypłaty – 1800,00 zł, koszt ubezpieczenia – 288,00 zł, opłata przygotowawcza – 187,92 zł, dodatkowa opłata przygotowawcza – 62,64 zł, łączna kwota odsetek – 268,43 zł, opłata za obsługę pożyczki w domu – 925,20 zł. Łączne zobowiązanie do spłaty wynosiło 3532,19 zł i Pożyczkobiorca zobowiązała się je spłacić w 60 tygodniowych ratach, ostatnia rata wynosić miała 58,86 zł, zaś pozostałe raty 58,87 zł i miały być płatne w kolejnych okresach tygodniowych. Ustalono w pkt. 26 umowy, że z zastrzeżeniem postanowień punktu 13 umowy, dokonane przez Pożyczkobiorcę spłaty zalicza się na składniki wymagalnych rat w następującej kolejności: opłata za obsługę pożyczki w domu (jeśli została wybrana przez Pożyczkobiorcę opcja obsługi pożyczki w domu), wymagalne odsetki i całkowita kwota pożyczki. Ustalono też w umowie, że w przypadku gdy Pożyczkobiorca opóźnia się ze spłatą kwoty równej co najmniej dwóm pełnym ratom pożyczki, Pożyczkodawca ma prawo wezwać Pożyczkobiorcę do zapłacenia zaległych rat lub ich części w terminie 7 dni od doręczenia wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy, a w przypadku braku zapłaty może wypowiedzieć umowę w terminie 30 dni od doręczenia wypowiedzenia. Po upływie okresu wypowiedzenia umowy, Pożyczkodawca ma prawo dochodzić od Pożyczkobiorcy zwrotu całości niespłaconej kwoty łącznego zobowiązania do spłaty oraz naliczyć odsetki za opóźnienie od zaległej kwoty głównej pożyczki, według ostatniej aktualnej rocznej stopy oprocentowania pożyczki, za okres od dnia rozwiązania Umowy. B. C. potwierdziła otrzymanie z tytułu zawartej umowy pożyczki w dniu 20.08.2012 r. gotówki w kwocie 1800,00 zł.

dowód: - potwierdzona kopia umowy pożyczki pieniężnej nr (...) – k. 3 -5

W dniu 25 czerwca 2015 r. została zawarta pomiędzy (...) spółką z siedzibą w L. (Sprzedawcą) a U. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. (Nabywcą) umowa sprzedaży wierzytelności na mocy której Sprzedawca sprzedał na rzecz Nabywcy wszystkie Wierzytelności przysługujące mu wobec klientów detalicznych z tytułu umów pożyczek pierwotnie udzielonych przez Pierwotnego Pożyczkodawcę, a następnie przeniesionych przez na Sprzedawcę, na warunkach określonych w umowie. Strony umowy postanowiły, że każda z Wierzytelności jest sprzedawana oddzielnie za cenę jednostkową, a przeniesienie tytułu prawnego do wszystkich Wierzytelności nastąpi ze skutkiem wstecznym w dacie zawarcia umowy pod warunkiem zawieszającym zapłaty przez Nabywcę na rzecz Sprzedawcy Ceny Transakcji oraz, że po dokonaniu przez Nabywcę płatności Ceny Umownej na rzecz Sprzedawcy sprzedawca w ciągu 15 dni roboczych podpisze oświadczenie, które stanowi Załącznik nr 9 do umowy. Portfel wierzytelności składał się z 114 009 wierzytelności Sprzedawcy wobec klientów detalicznych. Łączna niespłacona kwota każdej z wierzytelności na dzień 31.03.2015 r. wskazana została w Załączniku nr 1 (Lista Wierzytelności). Sprzedawca w umowie oświadczył także i potwierdził, że wszystkie Wierzytelności stanowiące przedmiot umowy podlegały wcześniej cesji na rzecz Sprzedawcy na podstawie umowy ramowej zawartej przez Pierwotnego Pożyczkodawcę ze Sprzedawcą w dniu 18 lipca 2003 r., a potwierdzenie Cesji stanowi załącznik nr 8. Umowa z dnia 25 czerwca 2015 r. została podpisana przez upoważnionych pełnomocników stron umowy – G. K. – pełnomocnika Sprzedawcy i A. D. - Prezesa Zarządu pełnomocnika (...) S.A. z siedzibą we W. .

Dnia 25 czerwca 2015 r. członkowie Zarządu (...) S.A. M. S. i M. Ź. działając w imieniu (...) S.A. z siedzibą w W. i G. K. pełnomocnik (...) spółki z siedzibą w L. działając w imieniu tej spółki na podstawie pełnomocnictwa z dnia 03.06.2015 r. oświadczyli, że wszystkie wierzytelności będące przedmiotem Umowy Sprzedaży Wierzytelności zawartej w dniu 25 czerwca 2015 r. pomiędzy (...) spółką z siedzibą w L. (Sprzedawcą) a U. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. (Nabywcą Wierzytelności) zostały wcześniej przeniesione przez (...) S.A. na rzecz (...) spółkę z siedzibą w L. na podstawie umowy ramowej zawartej dnia 18 lipca 2003 r. pomiędzy P. Polska a (...) (wraz z wszystkimi późniejszymi zmianami, porozumieniami oraz oświadczeniami) oraz oświadczyli, że (...) jest obecnie jedynym podmiotem uprawnionym do dochodzenia spłaty wierzytelności wynikających z umów pożyczek będących przedmiotem Umowy Sprzedaży Wierzytelności z dnia 25 czerwca 2015 r. . Podpisy osób składających oświadczenie z dnia 25 czerwca 2015 r. zostały złożone w obecności notariusz A. S..

Z załącznika nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 25 czerwca 2015 r. wynika , że na podstawie tejże umowy zostały sprzedane także wierzytelności przysługujące (...) spółce z siedzibą w L., a pierwotnie (...) S.A. z siedzibą w W. w stosunku do B. Ć. (PESEL (...)) z umowy pożyczki nr (...) w wysokości 1710,98 zł.

dowód: - potwierdzona kopia umowy z dnia 25 czerwca 2015 r. wraz potwierdzoną kopią pełnomocnictwa udzielonego przez (...) spółką z siedzibą w L. oraz potwierdzoną kopią pełnomocnictwa udzielonego przez U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. - k. 6 – 8

- potwierdzona kopia informacji odpowiadającej aktualnemu odpisowi z KRS nr (...) prowadzonego dla (...) S.A. wg stanu na dzień 15.06.2015 r. – k. 8v – 10

- potwierdzona kopia informacji odpowiadającej aktualnemu odpisowi z KRS nr (...) prowadzonego dla (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. wg stanu na dzień 15.06.2015 r. – k. 10 v – 12

- potwierdzona kopia oświadczenia z dnia 25.06.2015 r. – k. 13

- odpis z załącznika nr 1 do umowy z dnia 25.06.2015 r. potwierdzony za zgodność z danymi zawartymi w oryginale dokumentu sporządzony przez pełnomocnika powoda – k. 14

W piśmie z dnia 19 sierpnia 2015 r. U. (...) w W.

zawiadomił B. C. , że na podstawie Umowy Sprzedaży Wierzytelności z dnia 25 czerwca 2015 r. (...), spółka z siedzibą w L., N. T., L. (...) P., M. L. L., (...), (...) Anglia, wpisaną do rejestru spółek ((...)) pod numerem (...), w Anglii i Walii (Sprzedawca) dokonał przelewu na rzecz Nabywcy wierzytelności wynikających z umów numer (...) wraz z wszelkimi prawami i obciążeniami związanymi z takimi wierzytelnościami oraz , że powyższe wierzytelności wraz z wszelkimi prawami i obciążeniami związanymi z takimi wierzytelnościami podlegały uprzednio przelewowi na rzecz Sprzedawcy przez (...) S.A., z którą B. C. zawarła umowy numer (...) w dniu 12.11.2012 r. , numer (...) w dniu 20.08.2012 r. i numer (...) w dniu 19.01.2013 r. U. podało również , że w dniu przelewu wierzytelności wartość zadłużenia wynosiła 7 395,00 zł oraz poinformowało , że wszelkich wpłat z tytułu w/w wierzytelności po otrzymaniu zawiadomienia , w związku z zmianą wierzyciela powinna dokonywać na wskazany rachunek U.. Także w piśmie z dnia 19 sierpnia 2015 r. U. przedstawiło B. C. propozycję spłaty zadłużenia w ratach.

dowód: - pisma z dnia 19.08.2015 r. – k. 15 – 16

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie w/w dokumentów. Sąd pominął dowód z zeznań pozwanej , gdyż pozwana B. C. mimo wezwań nie stawiała się w celu złożenia zeznań.

Sąd zważył , co następuje :

Powód dochodził w niniejszej sprawie zapłaty przez pozwaną należności z tytułu umowy pożyczki pieniężnej nr (...) zawartej pomiędzy B. C. (Pożyczkobiorcą) a (...) S.A. w W. (Pożyczkodawcą). Powód dochodził zapłaty kwoty 1751,52 zł na którą składają się należności z tejże umowy pożyczki , według powoda na dzień 14.01.2016 r., zobowiązanie strony pozwanej przedstawiało się następująco: 1346,82 zł - kwota niespłaconego kapitału, 120,46 zł - kwota odsetek, 284,24 zł - koszty dochodzenia roszczenia naliczone przez cedenta.

Pozwana zarzucała powodowi brak wykazania zasadności zgłoszonych żądań.

Sąd miał na względzie , że obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc).

W ocenie Sądu powód przedkładając potwierdzoną kopię umowy pożyczki pieniężnej nr (...) zawartej pomiędzy B. C. a (...) S.A. w W. (k. 3 – 5) wykazał zawarcie przez pozwaną tejże umowy, jej warunki i fakt , że na podstawie tejże umowy pozwana otrzymała w gotówce kwotę 1800,00 zł , gdyż pozwana potwierdziła to swoim podpisem na umowie .

Zgodnie z art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W ocenie Sądu powód wykazał także nabycie wierzytelności z w/w umowy pożyczki w stosunku do pozwanej. Z przedłożonych przez powoda potwierdzonych kopii umowy sprzedaży wierzytelności zawartej dnia 25 czerwca 2015 r. pomiędzy (...) spółką z siedzibą w L. (Sprzedawcą) a U. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. (Nabywcą) wynika, że na podstawie tej umowy Sprzedawca sprzedał na rzecz Nabywcy wszystkie wierzytelności przysługujące mu wobec klientów detalicznych z tytułu umów pożyczek pierwotnie udzielonych przez pierwotnego pożyczkodawcę , a następnie przeniesionych przez na Sprzedawcę. Sprzedawca w umowie oświadczył także i potwierdził , że wszystkie wierzytelności stanowiące przedmiot umowy podlegały wcześniej cesji na rzecz Sprzedawcy na podstawie umowy ramowej zawartej przez Pierwotnego Pożyczkodawcę ze Sprzedawcą w dniu 18 lipca 2003 r. Z odpisu z załącznika nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 25 czerwca 2015 r. , potwierdzonego za zgodność z danymi zawartymi w oryginale dokumentu sporządzonego przez pełnomocnika powoda (k. 14) wynika , że na podstawie tejże umowy zostały sprzedane także wierzytelności przysługujące (...) spółce z siedzibą w L., a pierwotnie (...) S.A. z siedzibą w W. , w stosunku do B. Ć. (PESEL (...)) z umowy pożyczki nr (...) w wysokości 1710,98 zł. Określenie danych pozwanej i numeru umowy zawartej przez nią z (...) S.A. w ocenie Sądu w sposób dostateczny indywidualizuje wierzytelność nabytą przez powoda w stosunku do pozwanej . Potwierdzenie przejścia w/w wierzytelności na powoda wynika także , ze wspólnego oświadczenia pełnomocników : pierwotnego wierzyciela (...) S.A. w W. i Sprzedawcy (...) spółką z siedzibą w L. z dnia 25 czerwca 2015 r. (k.13). Pozwany przedłożył także dowody, że osoby zawierające umowę sprzedaży z dnia 25 czerwca 2015 r. i składające oświadczenie z dnia 25 czerwca 2015 r. były należycie umocowane.

Kolejną kwestią jest udowodnienie przez powoda wysokości dochodzonego roszczenia . Powód żądał zapłaty kwoty 1 346,82 zł z tytułu niespłaconego kapitału pożyczki. Z przedłożonej przez powoda umowy wynika . że kapitał pożyczki wynosił 1800,00 zł i że B. Ć. tę kwotę otrzymała . Dowód , że ją spłaciła w jakiegokolwiek części należał do pozwanej i w tym zakresie to pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów. Pozwana podniosła też zarzut przedawnienia . Z umowy pożyczki z dnia 20.08.2012 r. wynika , że została ona zawarta na okres 60 tygodni od dnia zawarcia umowy tj. do dnia 14 października 2013 r. , w tym czasie pożyczka miała być spłacona w 60 tygodniowych ratach.

Art. 118 kc stanowi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Nie budzi wątpliwości, że roszczenie żądane przez powoda związane było z prowadzoną przez pierwotnego pożyczkodawcę (...) S.A. , a następnie przez kolejnych wierzycieli działalnością gospodarczą. Mimo , że spłata pożyczki miała następować w ratach to nie było to świadczenie świadczenie okresowe, co z kolei skutkować mogłoby odrębnymi terminami przedawnienia dla poszczególnych rat. Przez świadczenie okresowe należy bowiem rozumieć stałe dawanie przez czas trwania stosunku prawnego pewnej ilości pieniędzy lub innych rzeczy zamiennych w określonych, regularnych odstępach czasu, jednakże nie składających się na pewną z góry określoną całość (por. B. Kordasiewicz [w:] System [prawa prywatnego, Prawo cywilne – część ogólna pod red. Z. Radwańskiego, Warszawa 2008). Odmienne zatem niż w świadczeniu jednorazowym, wielkość całego świadczenia zależy od czasu trwania stosunku i dlatego nie jest znana z góry . Z tego też względu zwrot pożyczki np. w miesięcznych ratach nie nadaje świadczeniu pożyczkobiorcy cech świadczenia okresowego, choćby poszczególne raty miały równą wysokość i były uiszczane w równych odstępach czasu. Wielkość świadczenia jest bowiem z góry znana (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 października 1998 r., III KKN 578/98,). Pozwana, co wynika z załączonych dokumentów, już w dacie zawarcia umowy wiedziała, iż zobowiązana będzie do zwrotu otrzymanej kwoty 1 800 zł wraz z odsetkami oraz kosztami, tj. kwoty 3532,19 zł w 60 ratach w wysokości wskazanej w umowie . Jej świadczenie miało zatem charakter jednorazowy

mimo, że było spełniane w równych częściach w z góry określonych odstępach czasu. Bieg przedawnienia aktualnego roszczenia strony powodowej rozpoczynał się zatem od dnia, w którym całe roszczenie stało się wymagalne tj. w dniu 14 października 2013 r. , pozwana nie wykazała bowiem , żeby umowa pożyczki została wcześniej wypowiedziana. Pozew został wniesiony dnia 18 lutego 2016 r. , co spowodowało przerwanie biegu przedawnienia, wobec czego przedawnienie nie nastąpiło.

Mając na uwadze powyższe Sąd ustalił , że powód wykazał zasadność dochodzonej od pozwanej kwoty należności głównej 1 346,82 zł . Nie wykazał natomiast faktycznie w jaki sposób zostały naliczone dochodzone odsetki i jakie kwoty składają się na dochodzone koszty dochodzenia roszczenia naliczone przez cedenta. Wobec powyższego Sąd uznał za zasadne żądanie powoda zasądzenia od pozwanej kwoty 1346,82 zł i kwotę tę zasądził w punkcie I sentencji orzeczenia , w wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty , na podstawie art. 481 § 1 kc , a w pozostałym zakresie w punkcie II sentencji orzeczenia powództwo oddalił jako niezasadne. O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III sentencji postanowienia , zgodnie z art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając, mając na uwadze , że powództwo zostało uwzględnione w 77 % . Na koszty poniesione przez powoda składały się : opłata sądowa od pozwu w kwocie 30,00 zł , koszty zastępstwa procesowego powoda ustalone zgodnie z zgodnie z § 1 , § 2 pkt. 3 i § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U z 2015 r. , poz. 1804 ze zmianami), przy uwzględnieniu § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U z 2016 r. , poz. 1667) oraz zwrot poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa . Na koszty poniesione przez pozwaną składały się koszty zastępstwa procesowego ustalone j/w , zwrot poniesionych wydatków w związku z przesłaną korespondencją w sprawie i zwrot poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.